

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

90.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 11-го Ноября — 1838 — Wilno. Piątek. 11-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Санктпетербургъ, 3-го Ноября.

Sankt-Petersburg, 3-go Listopada.

Высочайшею Грамотою, 12-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ: *Ордена Св. Станислава 1-й степени*, Начальникъ Штаба Черноморскаго Флота и Портовъ, Контръ-Адмиралъ *Хрущевъ*.

— Высочайшею Грамотою, 18-го Сентября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ: *Ордена Св. Станислава 2-й степени*, Управляющій Отдѣленіемъ Департамента Государственнаго Казначейства, Статскій Советникъ *Гозиневъ*.

— Высочайшею Грамотою отъ 18 Сентября, Начальникъ Отдѣленія Департамента Вѣншей Торговли Статскій Советникъ *Грошонфъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава второй степени*.

— Высочайшимъ Именнымъ указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ въ 5-й день сего Октября, 43 флотскаго экипажа Капитанъ 2-го ранга *Путятинъ*, въ награду засвидѣтельствованной Начальствомъ отличной храбрости, оказанной при высадкѣ 10-го Іюля сего года, десантнаго отряда на Восточной берегъ Чернаго моря у рѣчки Шапсухо, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Анны второй степени*, Императорскою Короною украшеннаго.

— Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: *Ордена Св. Владимира 3-й степени* (13-го Сентября), Членъ Временной Счетной Коммиссіи Интенданства Дѣйствующей Арміи, со стороны Государственнаго Контроля, 7-го класса *Гавриловъ*. *Ордена Св. Станислава 3-й степени*, (Августа 9-го) Полковники: Командиръ Украинскаго Егерскаго полка, *Жабокрытскій*; Днѣпровскаго пѣхотнаго полка, *Фесенко*; Помощникъ Военнаго Начальника Краковской Губерніи, состоящій по Арміи *Моразинскій*, и Полевой Инженеръ *Мартиновъ 4-й*; Подполковники: Командиръ Варшавской Инженерной Команды, Полевой Инженеръ *Киселевскій 1-й*; Командиръ Подвижнаго Запаснаго Парка 8-й Артиллерійской бригады и Парковой бригады 3-й Артиллерійской дивизіи *Духонинъ*; состоящій при Главной квартирѣ Дѣйствующей Арміи, Генеральнаго Штаба *Похитоновъ*; Командиръ Легкой Н. 5-го баттарей 11-й Полевой Артиллерійской бригады, *Беккеръ*; Командиръ Донскаго Козачьяго Н. 18 полка, *Красной 2-й*; Командиръ Донскаго Козачьяго Н. 25 полка, *Круликовскій*; Седенгинскаго пѣхотнаго полка *Пасхаличъ*; Томскаго Егерскаго полка *Эссенъ 2-й*; Варшавскаго Жандармскаго дивизіона *Оборскій*; Помощники Военныхъ Начальниковъ: Подольской Губерніи, состоящій по Арміи *Сенкевичъ*, и Мазовецкой Губерніи, состоящій по Кавалеріи *Вендорфъ 2-й*; Варшавскаго Жандармскаго дивизіона Маіоръ *Ходкевичъ*; Капитаны: Командиръ Легкой Н. 1-го баттарей, 10-й Полевой Артиллерійской бригады, *Кумланскій*, и Полевые Ин-

Презъ Найвызшій Дипломат, 12-го Паждзиernика, Найтаскавей мianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 1-go stopnia, Naczelnik Sztabu Czarnomorskiej Floty i Portów, Kontr-Admirał *Chruszczow*.

— Презъ Найвызшій Дипломат, 18-го Września, Найтаскавей мianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia, Zarządzający Oddziałem Departamentu Podskarbstwa Państwa, Radzca Stanu Rosyjskiego.

— Презъ Найвызшій Дипломат, 18-го Września, Naczelnik Oddziału Departamentu Handlu Zewnętrznego, Radzca Stanu *Groschopf*, Найтаскавей мianowany Kawalerem Cesarского i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława drugiego stopnia.

— Презъ Найвызшій Именны Ukaz, do Kapituły Rosyjskich Cesarских i Królewskich Orderów, 3-go Października, 43 ekwipażu floty Kapitan 2-ej rangi *Pużiatin*, w nagrodę zaświadczonej przez Zwierzchność odznaczającej się waleczności, okazanej przy wylądowaniu 10-go Lipca roku teraźniejszego, oddziału na wschodni brzeg morza Czarnego przy rzece Szapsucho, Найтаскавей мianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny drugiego stopnia, Cesarską Koroną ozdobionego.

— Презъ Ukazy CESARSKIE, do Kapituły Rosyjskich CESARSKO KRÓLEWSKICH orderów wydane, mianowani zostali kawalerami orderów: św. Włodzimierza klasy 3-ej, (13 Września), Członek tymczasowej Kommissji Obrachunkowej Intendantury Armii czynnej, przydany ze strony Kontroli Państwa, 7-ej klasy *Gawryłow*, św. Stanisława klasy 3-ej (9 Sierpnia) Półkownicy: dowódca półku Ukraińskiego strzelców *Żabokrycki*, Dnieprowskiego półku piechoty *Fesenko*, pomocnik Wojennego Naczelnika Gubernii Krakowskiej, liczący się w wojsku *Moraczynski*, i polowy inżynier *Martynow 4*; podpółkownicy: dowódca Warszawskiej komendy inżynierów, polowy inżynier *Kisielewski 1*, dowódca ruchomego rezerwowego parku 8-ej brygady artylleryi i parkowej brygady 3-ej dywizyi artylleryi *Duchonin*, zostający przy głównej kwaterze Armii czynnej, ze Sztabu Jeneralnego *Pochitonow*, dowódca 5-ej baterii lekkiej 11-ej brygady artylleryi polowej *Bekker*, dowódca 18-go półku kozaków Dońskich *Krasnoj 2*, dowódca 25 półku kozaków Dońskich *Krulikowski*, półku Sielingińskiego piechoty *Paschali*, półku Tomskiego strzelców *Essen 2*, Warszawskiego dywizyonu żandarmów *Oborski*; Pomocnicy Wojennych Naczelników Gubernij: Podlaskiej, liczący się w wojsku, *Sienkiewicz* i Mazowieckiej liczący się w jeździe *Wendorf 2*; Major Warszawskiego dywizyonu żandarmów *Chodkiewicz*; Kapitanowie: dowódca 1-ej baterii lekkiej, 10-ej brygady artylleryi polowej, *Kumlański*, i inżynierowie polowi *Deni* i *Rydzewski*. Warszawskiego dywizyonu żandarmów *Truszyński*; Adjutanci Naczelnika inżynierów armii czynnej, z batalionu Saperów gwardyi *Kublicki* i *Awreżio 1*; Adjutanci Naczelnika artylleryi armii czyn-

женеры *Денз* и *Ридзевскій*; Варшавскаго Жандармскаго дивизиона *Трушинскій*; Адъютанты Начальника Инженерова Дѣйствующей Арміи, Лейбъ-Гвардіи Сапернаго баталіона *Кублицкій* и *Авержіо 1-й*; Адъютанты Начальника Артиллеріи Дѣйствующей Арміи, Лейбъ-Гвардіи 2-й Артиллерійской бригады *Дейтрихъ* и *Персидскій*; Помощники Начальника Отдѣленія Канцеляріи Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Надворный Советникъ *Жеальскій*; Членъ Главной Полевой Провіантской Коммиссіи Дѣйствующей Арміи, 7. класса *Крупка*; Оверъ-Аудиторъ Полеваго Аудиторіата Дѣйствующей Арміи, 8-го класса *Васильевъ*, и служащій по Управленію Варшавскаго Военнаго Губернатора, 9-го класса *Поповъ*; (Августа 23-го) Коллежскіе Советники: Членъ Медицинскаго Совѣта въ Варшавѣ, Докторъ Медицины *Штуммеръ*, Старшій Лекаръ Варшавскаго Военнаго госпиталя *Николинъ*, Старшій Лекаръ Ловичскаго Военнаго госпиталя Штабъ-Лекаръ *Шаховъ*, Надворные Советники: Дивизионные Доктора пѣхотныхъ дивизій: 10-й *Копытовскій* и 12-й *Савовскій*; Старшій Лекаръ Замостскаго Военнаго госпиталя *Ходоровскій*, Старшій Лекаръ 3-го Сапернаго баталіона *Грилинъ* и Ординаторъ Варшавскаго Военнаго госпиталя Штабъ-Лекаръ *Мазуркевичъ*. (О.Г.Ц.П.)

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 22 Октября Θεодосійскій Комендантъ состоящій по Арміи Полковникъ *Штеръ* увольняется отъ службы, за болѣзнію, Генераль-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полного оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года; а Комендантомъ въ Θεодосію назначается состоящій по арміи полковникъ *Хржановскій*.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 24 Октября Командиръ 2-й бригады 13-й пѣхотной дивизіи Генераль-Маіоръ *Домети* увольняется отъ службы, за болѣзнію, съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года; а Командиромъ 2-й бригады 13-й пѣхотной дивизіи назначается Командиръ Казанскаго Егерскаго полка Генераль-Маіоръ *Чизаговъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 25-го Октября, Военный Губернаторъ г. Витебска и Витебскій Гражданскій Губернаторъ, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Жиркевичъ 1-й*, уволенъ отъ службы, за болѣзнію, съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— На сихъ дняхъ отпечетанъ *Краткій отчетъ по учебнымъ и благотворительнымъ заведеніямъ, состоящимъ подъ непосредственнымъ управленіемъ и Высочайшимъ покровительствомъ Ея Величества Государыни Императрицы, представленный Статсъ-Секретаремъ Лонгиновымъ за 1837 годъ*. Сообщаемъ извлеченіе изъ сего отчета, котораго никто не прочтетъ безъ искренняго умиленія и живѣйшей благодарности къ Августѣйшей Благотворительницѣ, съ высоты Царскаго Престола лѣющей свѣтъ и добро во всѣ сословія неизмѣримой Имперіи Россійской. Заведенія сїи суть: 1) *Патріотическій Институтъ* (245 дѣвицъ, воспитанницъ и пансіонерокъ). 2) *С. Петербургскій Домъ Трудолюбія* (203 дѣвицы). 3) *Санктпетербургское Женское Патріотическое Общество*, въ вѣдѣніи коего находятся 12 школъ, а въ нихъ 339 дѣвицъ. 4) *Полтавскій Институтъ благородныхъ дѣвицъ* (170 дѣвицъ). 5) *Московский Домъ Трудолюбія* (108 дѣвицъ). 6) *Симбирское Общество Христіанскаго Милосердія* и состоящій при немъ *Домъ Трудолюбія* (23 дѣвицы). 7) *Кроштадтскій Сиротскій Домъ* (32 дѣвицы). 8) *Кіевское Общество для вспоможенія бѣднымъ*, и состоящее въ вѣдѣніи онаго *Училище Графини Левашевой* (23 дѣвицы). 9) *Россійское Общество Любителей Садоводства въ Москвѣ*, съ учрежденномъ при ономъ, въ имѣніи Студенецъ, *Школою Садоводства* (12 воспитанниковъ). 10) *Демидовскій Домъ Призрѣнія Трудащихся*, съ школою на 118 человекъ и съ Комнатами Пріюта на 114 младенцевъ. Сверхъ того учреждаются Сиропитательный Домъ и частный при ономъ банкъ, въ Иркутскѣ, и Домъ Трудолюбія и Призрѣнія немощныхъ въ Рязани. Всего воспитывается въ сихъ заведеніяхъ 1496 чел. Приходъ 1837 года, съ остатками отъ прежнихъ годовъ, составлялъ 3,734,869 р. 52 к.; расходъ 771,233 р. 47 коп.; общіе остатки къ 1 Января 1838: 2,963,636 р. 5 к.

— Давно Россія привыкла чтить празднествомъ 14-е Октября: болѣе пятидесяти разъ радостно торжествовала она сей священный день, и долго, долго будетъ съ изумленіемъ вспоминать о сей минувшей радости. Это день рожденія, почившей въ Бозѣ, Государыни Императрицы Маріи Θεодоровны, незабвенной добродѣтелями Христіанскаго милосердія, матери двухъ Царей, возвеличавшихъ Россію. Въ

ney, z 2-ej brygady artylleryi gwardyi *Deitrich* i *Persidski*; pomocnik szefa wydziału kancelaryi Głównodowodzącego armią czynną, Radca Dworu *Zgalski*; członek głównej polowej prowiantskiej Kommissy armii czynnej 7-ej klasy *Krupka*; Ober-Audytory Audytoryatu polowego tejże armii, 8 klasy *Wasiljew*, i zostający w Biurze Warszawskiego Wojennego Gubernatora, 9-ej klasy *Popow*. (d. 23 Sierpnia) Radcy Kollegialni: Członek Rady Lekarskiej w Warszawie Doktor Medycyny *Stummer*, starszy lekarz Warszawskiego wojkowego szpitalu *Nikolin*, starszy lekarz Łowickiego wojkowego szpitalu *Sztab-Lekarz Szachow*; Radcy Dworu: lekarze dwuzwizj pieszych: 10-ej, *Kopytowski* — i 12 ej *Sagowski*; starszy lekarz szpitala wojkowego w Zamościu *Chodorowski*, starszy lekarz 3-go batalionu saperów *Grilin* i ordynator Warszawskiego wojkowego szpitalu, Sztab-lekarz *Mazurkiewicz*. (G.R.K.P.)

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 22 go Października, Komendant Teodozyjski, liczący się w Armii Półkownik *Szter* uwalnia się od służby, z przyczyny choroby, w randze Jenerał Majora, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku; a Komendantem do Teodozyiznaczony liczący się w Armii Półkownik *Chrzanowski*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 24 go Października, Dowódzca 2-ej brygady 13-ej dywizyi Pieszej Jenerał-Major *Dometi*, uwalnia się ze służby, z przyczyny choroby, z mundurem i pensją dwóch trzecich wyznaczenia, podług Ustawy 6-go Grudnia 1827 roku; a dowódzcą 2-ej brygady 13-ej dywizyi pieszejznaczony Dowódzca Kazańskiego półku Strzelców Jenerał-Major *Czyczagow*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 25-go Października, Wojenny Gubernator m. Witebska i Witebski Cywilny Gubernator, liczący się w Armii Jenerał-Major *Żyrkiewicz 1-szy*, uwolniony ze służby, z przyczyny choroby, z mundurem i pensją dwóch trzecich wyznaczenia, podług ustawy 6-go Grudnia 1827 roku.

— W tych dniach wyszło z druku: *Krótkie sprawozdanie o zakładach szkolnych i dobroczynnych, zostających pod bezpośrednim zarządem i Najwyższą opieką Najjaśniejszej Cesarzowej Jej Mości, złożone przez Sekretarza Stanu Longinowa za rok 1837-ny*. Udzielamy wyciąg z tego sprawozdania, którego nikt nie przeczyta bez serdecznej przyjemności i najżywszej wdzięczności ku Najjaśniejszej Dobrodziejce, z wysokości tronu Monarszego zlewającej światło i dobro na wszystkie stany nieobjętego okiem Cesarstwa Rossyjskiego. Zakłady te są następujące: 1) *Instytut Patryotyczny* (245 dziewcząt wychowannic i pensjonarek). 2) *S. Petersburgski Dom Pracowitości* (203 dziewcząt). 3) *Sanct-Petersburskie Patryotyczne Towarzystwo Dam*, pod wiedzą którego znajduje się 12 szkół, a w nich 339 dziewcząt. 4) *Półtawski Instytut Panien Szlachetnych* (170 panien). 5) *Moskiewski Dom Pracowitości* (108 dziewcząt). 6) *Symbirskie Towarzystwo Miłosierdzia Chrześciańskiego* i znajdujący się przy niem *Dom Pracowitości* (23 dziewcząt). 7) *Kronsztadzki Dom Sierot* (32 dziewcząt). 8) *Kijowskie Towarzystwo wspierania ubogich*, i zostająca w jego wiedzy *Szkoła Hrabiny Lewaszowej* (23 panien). 9) *Rossyjskie Towarzystwo Lubowników Ogrodnictwa w Moskwie*, z założoną przy niem, w majątku Studieniec, *Szkołą ogrodnictwa* (12 uczniów). 10) *Demidowski Dom Przytułku Pracujących*, ze szkołą na 118 uczniów i z Pokojami Przytułku na 114 chłopców. Nadto zakładają się Dom wychowania Sierot i przy nim bank prywatny, w Irkucku, tudzież Dom Pracowitości i Przytułku ubogich w Riazaniu. W ogóle wychowuje się w tych zakładach 1496 osób. Przychód 1837 roku, z pozostałościami lat poprzedzających, wynosi 3,734,869 r. 52 k.; rozchód 771,233 r. 47 k.; ogólna pozostałość do 1-go Stycznia 1838 roku: 2,963,636 r. 5 k.

— Od dawna już Rossya nawykła uroczystości obchodzić dzień 14-ty Października: więcej pięćdziesięciu razy radośnie obchodziła ona ten dzień święty, i długo, długo z zadumieniem będzie wspominała o tej radości przeminionej. Jest to dzień urodzin spoczywającej w Bogu, Cesarzowej *Maryi Θεодоровny*, niekopomnej z cnot miłosierdzia Chrześciańskiego, matki dwóch Monarchów, którzy Rossyą wsławili. W

сей то достопамятный день, Санктпетербургское Коммерческое Училище, которое создано и двадцать восемь лѣтъ счастливо покоилось подъ непосредственнымъ покровительствомъ Высокой Благодѣтельницы, торжествовало обновленіе храма и открытіе новаго зданія. Россійское купечество, дѣятельно участвующее въ содержаніи этого Училища, всегда было готово содѣйствовать его благоустройству. Едва училищное начальство изъявило желаніе сдѣлать важныя перестройки въ заведеніи и устроить новую церковь, какъ многіе изъ сего почтеннаго сословія, ревностно стремящагося ко всему благому и полезному, преимущественно же члены Совѣта Училища, пожертвовали на это дѣло большія суммы. И тамъ, гдѣ прежде, рядомъ съ огромнымъ зданіемъ, стоялъ старый низкій домикъ, нынѣ возвышается прекрасное, новое строеніе, въ три высокіе свѣтлые этажа, съ красивою, чрезвычайно легкою, теплою лѣстницею. Въ этомъ то новомъ зданіи, въ третьемъ этажѣ, устроенъ прекрасный храмъ во имя Св. Апостоловъ Петра и Павла, ознаменованный изящнымъ вкусомъ художника и богатымъ усердіемъ благотворителей.

Освященіе церкви и божественную литургію, совершалъ Высокопреосвященный Митрополитъ Московскій Филаретъ съ соборомъ. Въ церковь впускались только приглашенные гости и лица, принадлежащія къ Училищу. Когда собрались духовенство, члены Опекунскаго Совѣта, Оберъ-Директоръ, Тайный Совѣтникъ Н. П. Новосильцовъ съ семействомъ своимъ и со многими почетными гостями, члены Совѣта Коммерческаго Училища, и многіе почетные граждане, ровно въ десять часовъ началось священнодѣйствіе и продолжалось до половины 2 часа. Послѣ освященія возглашено было многолѣтіе Государю Императору, Государынѣ Императрицѣ и всему Царственному Дому, потомъ С. Петербургскому Митрополиту Серафиму и священнодѣйствовавшему Митрополиту Филарету. Но какъ трогательно, какъ умирительно было видѣть, когда протодіаконъ, послѣ того провозгласилъ, почившей въ Бозѣ, Императрицѣ Маріи Феодоровнѣ, вѣчную память, когда хоръ воспитанниковъ тихо и стройно запѣлъ сія слова, печальныя и оградныя: *вѣчная память*. Всѣ присутствовавшіе и воспитанники Училища въ какомъ-то грустномъ уныніи, тихо преклонили колѣна, и всѣ молились, какъ молятся осиротѣвшія дѣти на гробѣ нѣжной матери. При концѣ же литургіи, училищный законоучитель Магистръ, соборный іеромонахъ, произнесъ приличную обстоятельству рѣчь.

По совершеніи божественной службы, училищное начальство ввело гостей въ великолѣпную залу, устроенную во второмъ этажѣ новаго дома, подъ церковію, и назначенную для публичныхъ собраній; потомъ гости прошли по кабинетнымъ и класснымъ заламъ. И тѣ изъ посѣтителей, которые здѣсь бывали прежде, на каждомъ шагѣ были пріятно удивляемы, потому что весь этотъ рядъ покоевъ обновленъ, и прежнія залы превращены въ классы, которые теперь просторны, свѣтлы и убраны очень красиво даже съ приличнымъ щегольствомъ. Хвала заботливому начальству! Молодые люди, проведеніи нѣсколько лѣтъ въ подобномъ заведеніи, гдѣ они видятъ во всемъ порядокъ, чистоту и опрятность, невольно пріучаются къ порядочному образу жизни; и притомъ это поселяетъ въ воспитанникахъ увѣренность, что объ нихъ заботятся. Наконецъ, возвратившись, гости вошли въ обширную, высокую и свѣтлую рекреационную залу, устроенную также въ новомъ зданіи, рядомъ съ парадною. И здѣсь видна родительская заботливость воспитателей: окна рекреационныхъ залъ, во 1, выходятъ на чистый дворъ, а не на улицу; польза этого видна сама собою; во 2, они обращены къ солнцу. Дѣти, какъ цвѣты, нуждаются въ солнечномъ свѣтѣ; они отъ него растутъ и цвѣтутъ. Это аксіома! Въ заключеніе всего данъ былъ богатый обѣдъ. Когда провозглашенъ былъ тостъ за здравіе Государя Императора, хоръ воспитанниковъ пропѣлъ народный гимнъ: *Боже Царя храни!* Потомъ тостъ за здравіе Государыни Императрицы былъ сопровождается пѣніемъ *Многія лѣта!* послѣ того пили за здравіе членовъ Опекунскаго Совѣта, членовъ совѣта Коммерческаго Училища, Оберъ-Директора, всѣхъ гостей и училища. (С. П.)

— Неблагодарная почва и недостатокъ земли въ нѣкоторыхъ губерніяхъ Россіи, были поводомъ къ водворенію въ крестьянскомъ быту ремесленной промышленности, которая респостранилась въ иныхъ мѣстахъ до такой степени, что почти совершенно замѣнила хлѣбопашество. Эта промышленность отличается чрезвычайномъ разнообразіемъ въ Нижегородской Губерніи, гдѣ нѣкоторые многолюдныя села съ давнихъ лѣтъ исключительно занимаютъ

тѣмъ то дню памятнымъ, Санкт-Петербургская Школа Handlowa, która została założona i przez dwadzieście ośm lat szczęśliwie zostawała pod bezpośrednią opieką Wysokiej Dobrodziejki, uroczyste święcia odnowienie świątyni i otwarcie gmachu nowego. Ku piectwo Rosyjskie, czynnie uczestniczące w utrzymaniu tej Szkoły, było zawsze gotowe dopomagać do jej dobrego urządzenia. Zaledwo zwierzchność szkolna oświadczyła życzenie porobić znaczne przebudowania zakładu i nową urządzić cerkiew, kiedy wielu z szanownego tego stanu, gorliwie dążącego ku wszystkiemu, co jest dobrém i pożytecznym, nadewszystko zaś członkowie Rady Szkolnej, ofiarowali na rzecz tę wielkie summy. Itam, gdzie przedtém, obok gmachu ogromnego, stary niski stał domek, teraz wznosi się piękna, nowa budowa, o trzech wysokich piętrach, z pięknymi, nadzwyczaj lekkimi, ciepłymi schodami. W tym nowym gmachu, na trzecim piętrze, urządzona jest piękna świątynia pod imieniem Sw. Apostołów Piotra i Pawła, odznaczająca się wyborym gustem artysty i zamożną gorliwością dobroczyńców.

Поświęcenie cerkwi i mszą świętą, odprawiał Wysoce Najprzewielebniejszy Metropolita Moskiewski Filaret z Duchowieństwem. Do cerkwi byli wpuszczani tylko zaproszeni goście i osoby, do szkoły należące. Kiedy się zgromadzili, Duchowieństwo, Członkowie Rady Opiekuńczej, Ober-Dyrektor, Radca Tajny N. P. Nowosilcow ze swoją rodziną i z wielu znakomitemi gośćmi, Członkowie Rady Szkoły handlowej i wielu znakomitych mieszkańców, o godzinie dziesiątej zaczęły się obrzędy poświęcenia i trwały do pół do drugiej. Po skończonym poświęceniu zaśpiewano długie lata Cesarzowi Jego Mości, Cesarzowej Jej Mości i Całemu Domowi Panującemu, potem S. Petersburgskiemu Metropolicie Serafinowi i odbywającemu obrządek święty Metropolicie Filaretowi. Lecz, jak poruszający, jak rozrzucający był widok, kiedy protodyakon, zaśpiewał potem, spoczywającej w Bogu Cesarzowej Maryi Teodorownie wieczny pokój, kiedy chor uczniów cicho i melodyjnie zaśpiewał te wyrazy, smutne i razem pocieszające: *wieczny pokój*. Wszyscy obecni i wychowawcy szkoły w niejaki smutku melancholijnym, wśród ciszy zgięli kolana, i wszyscy się modlili, jak się modlą osieroczone dzieci na grobie czulej matki. Przy końcu mszy świętej, szkolny nauczyciel religii Magister, kapłan Soboru, miał stosowaną do okoliczności mowę.

Po ukończeniu nabożeństwa, zwierzchność szkolna wprowadziła gości do wspaniałej sali, urządzoney na drugim piętrze domu nowego, pod cerkwią, i na publiczne zgromadzenia przeznaczonej; potem goście przeszli sale gabinetu i klass. Ci goście, którzy byli tu przedtém, za każdym krokiem przyjemnie byli zdziwiani, gdyż cały ten szereg pokojów został odnowiony, i sale uprzednie zamienione na klasy, które teraz są obszernie, światło i bardzo pięknie ozdobione, nawet z przyzwyczajonym przepychem. Chwała Opiekuńskiej Zwierzchności! Młodzieli, przepędziwszy lat kilka w takim zakładzie, gdzie we wszystkiém widzi porządek, czystość i ochędźtwo, mimowolnie przywyka do porządnego sposobu życia; i przytém wpaja to w wychowawców przekonanie, że się troszczą o nich. Nakoniec, powróciwszy, goście weszli do obszernej, wysokiej i swiatłej sali rekreacyjnej, także w nowej budowlu urządzoney obok paradnej. I tu okazuje się rodzicielska troskliwość wychowujących: okna sal rekracyjnych, naprzód, wychodzą na otwarty dziedziniec, nie zaś na ulicę; pożytek tego widoczny jest sam z siebie; powtórze, obrócone są ku słońcu. Dzieci, jak kwiaty, potrzebują światła słonecznego; ono pomaga im rość i kwitnąć. Jest to aksioma! Na zakończenie wszystkiego dany był suty obiad. Skoro spełniono toast zdrowia Cesarza Jego Mości, chór uczniów zaśpiewał hymnu narodowy *Boże Króla zachowaj!* Potem toast za zdrowie Cesarzowej Jej Mości towarzyszony był śpiewem: *Długie lata!* po czém spełniano zdrowie Członków Rady Opiekuńczej, członków Rady szkoły handlowej, Ober-Dyrektora, wszystkich gości i szkoły. (P. P.)

— Niewdzięczna ziemia i niedostatek gruntów w niektórych guberniach Rosyi, dały początek pomiędzy włościanami przemysłowi rzemieślniczemu, który gdzieś niedzie rozkrzewił się do tego stopnia, że prawie całkiem zastąpił rolnictwo. Przemysł ten odznacza się nadzwyczajną różnaitością w gubernii Nizgorodzkiej, gdzie niektóre wsie, bardzo ludne, oddawna zajmują się wytłaczaniem jakim przemysłem, jak to: wyprawą skór, robieniem różnych sprzętów, kapeluszy.

какими либо особеннымъ производствомъ, выдѣлкою кожъ, снастей, шляпъ, валенокъ, желѣзныхъ мѣдныхъ стальныхъ, шерстяныхъ, глиняныхъ и деревянныхъ издѣлій, сундуковъ, рогожъ и т. д. значительное судородство по рѣкамъ Волгѣ, Окѣ и Сурѣ огромное стеченіе народа на ярмарку въ Нижній Новгородъ, обезпечиваютъ сбытъ этихъ товаровъ отдаленнѣйшіе края Россіи. Село Павлово и Вормсъ (въ Горбатовскомъ уѣздѣ), принадлежащія Графу Шереметеву, особенно замѣчательны торговою и ремесленною промышленностью. Въ перномъ, на слесарныхъ заведеніяхъ, выдѣлывается въ годъ: замковъ винтовыхъ, взводныхъ и другихъ до 760,000 шт., ножей разнаго рода около 14,000 дюжинъ, ножницъ 12,000, ружей и винтовокъ 750. Приготовленіемъ этихъ издѣлій занято около 1,800 рабочихъ. Продажа производится на мѣстѣ и на Нижегородской ярмаркѣ; выручается болѣе 100,000 р. въ годъ. Крестьяне этого села занимаются также выдѣлкою кожъ, которыя продаютъ на Нижегородской, Ростовской, Лебединской и другихъ ярмаркахъ, также въ Москвѣ и С. Петербургѣ. Кожъ выдѣлываютъ въ годъ: яловочныхъ 2,000, коневыхъ 7,600, опойковыхъ 2,000, тюленьихъ 30,000. Сстрыя шкуры покупаются изъ Арзамасскаго уѣзда, Астраханской и Казанской Губерній, и на Нижегородской ярмаркѣ. Въ селѣ Павловѣ готовятъ мыло, которое продается въ Москвѣ, С. Петербургѣ, на Нижегородской и Ростовской ярмаркахъ; также дѣлаютъ сальныя свѣчи, коихъ продажа производится на мѣстѣ. Судовыя снасти, выдѣлываемыя здѣшними крестьянами, продаются въ селѣ Павловѣ и въ Горбатовѣ, на суда, плавающія по Окѣ. Снастей, которыя готовятся крестьянами Горбатовскаго уѣзда, продаютъ на Нижегородской ярмаркѣ, на 10,000 р.; въ этомъ же уѣздѣ крестьяне выдѣлываютъ изъ Русской шерсти шляпы, сапоги и валенки; этихъ издѣлій продается на 30,000 р. по ярмаркамъ и собственнымъ Городамъ. Въ селѣ Вормсѣ выдѣлывается стали около 5,000 пудовъ въ годъ; она продается на Нижегородской, Ростовской и другихъ ярмаркахъ, въ селѣ Павловѣ и на мѣстѣ. На здѣшней стали кладутъ клеймо Братанова, по имени перваго распорядителя Вормскими заводами, крестьянина Братанова. На слесарныхъ заведеніяхъ въ селѣ Вормсѣ, готовятъ въ годъ около 5,000 дюжинъ перочинныхъ ножей съ черепаховыми, перламутровыми костяными и роговыми черенками; они продаются въ Москвѣ, Нижнемъ Новгородѣ, Арзамасѣ, на Нижегородской ярмаркѣ, въ селѣ Павловѣ и на мѣстѣ. Въ Богородскомъ селѣ вѣрстѣне съ давнихъ лѣтъ промышленностью выдѣлкою кожъ, преимущественно бараньихъ. Рабочихъ считается около 400. Они выдѣлываютъ въ годъ: бараньихъ кожъ бѣлыхъ до 175,000, яловочныхъ около 2,500, выростковыхъ до 2,000, опойковыхъ красныхъ 7,000, черныхъ 1,300. Кожы продаются на Нижегородской, Ростовской, Лебединской и другихъ ярмаркахъ. Въ Нижегородскомъ уѣздѣ, село Безводное, принадлежащее Князю Юсупову, замѣчательно по большому количеству проволоки, приготовляемой крестьянами. Это производство существуетъ здѣсь съ давнихъ лѣтъ и занимаетъ около 500 рабочихъ; проволоки дѣлаютъ въ годъ до 3,000 пуд. Почти все это количество продается на Нижегородской ярмаркѣ. Въ селѣхъ Катункахъ и Городцѣ Балахнинскаго уѣзда, жители замѣняютъ хлѣбопашество выдѣлкою кожъ и разныхъ издѣлій желѣзныхъ, шерстяныхъ и глиняныхъ; этою промышленностью они пріобрѣтаютъ болѣе 260,000 р. въ годъ. Крестьяне села большаго мурашкино, въ княгининскомъ уѣздѣ, занимаются преимущественно выдѣлкою кожъ, овчинъ и мѣдныхъ издѣлій; нѣкоторые имѣютъ восковыя, сальныя и клеевыя заводы. Кожъ бараньихъ и коневыхъ выдѣлываютъ до 3,000 п.; мѣдныхъ колецъ до 240,000, колокольчиковъ до 17,000, наперстковъ до 50,000 въ годъ. Вся эти издѣлія продаются на Нижегородской ярмаркѣ. Въ макарьевскомъ уѣздѣ, крестьяне нѣкоторыхъ селъ, вмѣсто хлѣбопашества, занимаются постройкою судовъ, выдѣлкою пеньки и канатовъ, мелкихъ мѣдныхъ издѣлій, кожъ, сундуковъ и рогожъ, которыя сбываются частью на мѣстѣ, частью на Нижегородской ярмаркѣ. Въ уѣздахъ, омываемыхъ Волгою и Окою, множество крестьянъ занято барочнымъ плотничествомъ; другіе ткутъ узкій холстъ, особенно въ селѣ Лысковѣ, Макарьевскаго уѣзда. Въ нѣкоторыхъ селеніяхъ Семеновскаго уѣзда, крестьяне занимаются приготовленіемъ шляпъ и валенокъ, точеніемъ деревянной посуды и ложекъ, желѣзными издѣліями, тканьемъ рогожъ, кулей и цыновокъ, пряденіемъ мочальныхъ веревокъ; сбытъ этихъ издѣлій производится наиболѣе въ Нижнемъ Новгородѣ и на Нижегородской ярмаркѣ, на сумму до 160,000 рублей. Шляпъ готовится въ годъ слишкомъ 80,000, валенокъ 76,000; разной деревянной посуды до 1,450,000 шт., ложекъ до 1,560,000 шт. Эти производства существуютъ

нѣтъ, пилнѣнствомъ, выработками желѣзными, мѣднѣнскими, стальными, желѣзными, глиняными и деревянными, рымѣнствомъ, рогожничествомъ и т. п. Знакомѣе сплавъ рѣками: Волгѣ, Окѣ и Сурѣ, jako тежъ великіе зязды на ярмарку до Нижняго Новгорода, zapewniają odbyć tym towarom w najdalsze strony Rosyi. Wsie, Pawłowo i Worms (w powiecie Horbatowskim), należące do Hr. Szeremetewa, szczególnie zasługują na uwagę z powodu swego przemysłu handlowego i rzemieślniczego. W pierwszej, warstaty ślósarskie wyrabiają rocznie: kłódek gwintowych i innych do 760,000 sztuk, nożów różnego rodzaju około 14,000 tuzinów, nożyczek 12,000 tuzinów, strzelb i gwintówek 750. Fabrykacyą tych wyrobów zajmuje się do 1,800 robotników. Sprzedaż odbywa się na miejscu i na jarmarku Niżegorodzkim, przynosząc przeszło 100,000 rubli as. corok. Włościanie tej wsi zajmują się także wyprawą skór, które sprzedają na Niżegorodzkim, Rostowskim, Lebediańskim i innych jarmarkach, oraz w Moskwie i Petersburgu. Skór wyprawiają do roku: jałowiczych 2,000, końskich 7,600, sakowych 2,000, z psów morskich (fok) 30,000 sztuk. Skóry surowe zakupują się w powiecie Arzamasskim, w guberniach: Astrachańskiej i Kazańskiej, tudzież na jarmarku Niżegorodzkim. — We wsi Pawłowie robią mydło, które sprzedaje się w Moskwie, Petersburgu, i na jarmarkach: Niżegorodzkim i Rostowskim; robią tamże i świece łojowe, których sprzedaż odbywa się na miejscu. Sprzęty do statków, wyrabiane przez włościan tułejczych, sprzedają się we wsi Pawłowie i Horbatowie, na statki pływające po Ocie. Sprzęty, które robią włościanie powiatu Horbatowskiego, sprzedają się na jarmarku Niżegorodzkim, za sumę 10,000 rub. as.; w tymże powiecie włościanie wyrabiają z wełny Rosyjskiej kapelusze i obowie pilśniane; wyrobów tych sprzedaje się za 30,000 rub. as. po jarmarkach i miastach sąsiednich. We wsi Wormsie wyrabia się stali do 5,000 pудов rocznie; ta sprzedawana bywa na Niżegorodzkim, Rostowskim i innych jarmarkach, we wsi Pawłowie i na miejscu. Na stali tej kładą stempel Bratanowa, czyli włościanina, pierwszego zawiadowcy fabryk Wormskich. W ślósarniach wsi Worms wyrabiają przez rok do 5,000 tuzinów scyzoryków, w szylkret, perłową macię, kość i róg oprawnych; te sprzedają się w Moskwie, Niższym Nowgorodzie, Arzamassie, na jarmarku Niżegorodzkim, we wsi Pawłowie i na miejscu. We wsi Bohorodsku, włościanie trulnią się od dawnych czasów wyprawianiem skór, zwłaszcza baranich. Pracujących około tego jest 400. Na rok wyrabiają: skór baranich białyeh do 176,000, jałowiczych do 2,500, bukatowych do 2,000, sakowych szarych 7,000, czarnych 1,300. Skóry sprzedają się na jarmarkach w Nowgorodzie, Rostowie, Lebedianie i. i. — W powiecie Niżegorodzkim, wieś Bezwodnoje, własność Xięcia Jusupowa, zasługuje na uwagę przez to, że włościanie jej wyrabiają wielką ilość drótu. Przemysł ten utrzymuje się tu oddawna i zaprzęta do 500 robotników; drótu wyrabia się rocznie do 3,000 pудов, który wszystek prawie sprzedają na jarmarku Niżegorodzkim. — We wsiach: Katunkach i Horodcu, w powiecie Balaehnińskim, mieszkańcy, zamiast rolnictwa, trulnią się garbarstwem i przygotowywaniem wyrobów żelaznych, wełnianych i glinianych: z tego przemysłu mają przeszło 260,000 rub. as. narok. — Włościanie wsi Bolszoje-Muraszkino, w powiecie Kniabinińskim, zajmują się najwięcej garbarstwem, kusznierstwem i mosiężnictwem; niektórzy z nich utrzymują fabryki świec woskowych, łojowych i kleju. Wyrabia się tam skór baranich i końskich do 3,000 pудов; obrączek i kółek mosiężnych do 240,000 dzwonek do 17,000, naparstkow do 50,000 sztuk rocznie. Wszystkie te wyroby sprzedawane bywają na jarmarku Niżegorodzkim. — W powiecie Makarjewskim, włościanie niektórych wsi, zamiast rolnictwa, zajmują się budowaniem statków, powroźnictwem, wyrabianiem drobnych rzeczy mosiężnych, skór różnych, naczyń i rogoż, a wyroby swe zbywają częścią na miejscu, częścią zaś na jarmarku Niżegorodzkim. — W powiatach, nad Wolgą i Oką położonych, wielu włościan trulnią się ciesielstwem około statków wodnych; inni znnowu tką wazkie płótna, mianowicie we wsi Łyskowie, w powiecie Makarjewskim. Włościanie niektórych wsi powiatu Siemienowskiego, robią kapelusze obowią, czapki walone i wołtak, toczą misy i łyżki drewniane, wreszcie zajmują się ślósarstwem i kowalstwem, rогожничеством, kręceniem powrozow z moczuty, co wszystko najwięcej sprzedają w Niższym Nowgorodzie i na Niżegorodzkim jarmarku, w wartości do 160,000 rub. as. Kapeluszy wyrabiają tam rocznie przeszło 80,000 sztuk, obowią pilśnianego 76,000 par, różnych naczyń drewnianych do 1,450,000, a łyżek 1,560,000 sztuk. Przemysł takowy istnieje tu od dawna dla tego, że rolnictwo w powiecie Siemienowskim, przy gruncie

съ давняго времени, потому что хлѣбопашество въ Семеновскомъ уѣздѣ, при песчаной почвѣ, всегда представляло мало выгоды. (К. Г.)

Одесса, 18-го Октября.

Исправляющій должность Новороссійскаго и Бессарабскаго Генераль-Губернатора, Г-нъ Бессарабскій Военный Губернаторъ Генераль-Майоръ П. И. Федоровъ, прибылъ сегодня въ нашъ городъ изъ Кишинева и вступилъ въ отправленіе Высочайше ввѣренной ему должности.

— Въ субботу, 15-го Октября, во 2-мъ часу по полудни, прибыла изъ Севастополя на здѣшній рейдъ эскадра подъ командою Г-на Контръ-Адмирала Артюкова, состоящая изъ семи линійныхъ кораблей: *Варшава*, *Память Евстафія*, *Адрианополь*, *Чесма*, *Императрица-Марія*, *Анапа* и *Силистрія*, съ остальною частію войскъ 13-й пѣхотной дивизіи, которыя были употреблены для работъ въ Севастополь. (О. Г. Ц. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 6-го Ноября.

При возвращеніи послѣдней цѣпи паровозовъ изъ Постдама, 3 с. м. дѣланы были опыты освѣщенія дороги въ ночное время. Самая дорога освѣщена была очень свѣтло, а у паромовъ горѣли цвѣтные фонари, чтобы ихъ легче было узнать при приближеніи къ станціи. Произведенные опыты были весьма удачны.

— Чрезвычайный посланникъ при Императорско-Россійскомъ Дворѣ, Генераль-лейтенантъ Датской службы, Гр. Блуме пріѣхалъ сюда изъ Копенгагена, и пробывъ здѣсь только сутки, отправился въ С. Петербургъ. (О. Г. Ц. П.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 3-го Ноября.

Въ *Revue de deux mondes* опровергаютъ слухи о томъ, будто бы Французскій Посланникъ въ Вѣнѣ, выдалъ паспортъ Герцогинѣ Беиры; утверждаютъ при томъ, что Французская пограничная стража дѣлала съ своей стороны все, что отъ нея зависѣло, чтобы воспрепятствовать Герцогинѣ проѣхать въ Испанію.

— *Courrier Français* замѣчаетъ, что союзъ составившійся по вліанію Юльскихъ происшествій между Франціею и Англіею, становится со дня на день все болѣе слабымъ и холоднымъ.

— Г-на Тьера около 25 ч. с. м. ожидаютъ изъ Италіи. Слухъ, будто старались на счетъ обратнаго его вступленія въ кабинетъ, кажется невѣроятнымъ; болѣе походить на правду, что склонили его, чтобы въ время совѣщаній Палаты, онъ болѣе благопріятствовалъ Министрству. — Графъ Себастьяни останется въ Лондонѣ до тѣхъ поръ, пока не будутъ окончены дѣйствія тамошней конференціи по дѣлу Голландіи и Бельгіи.

— Много здѣсь говорятъ о предположеніи учрежденія конфедераціи между Южно-Американскими республиками, именно для утвержденія внутренняго мира и предохраненія торговыхъ отношеній; вѣрно Англія и Франція, болѣе всѣхъ заботясь о томъ, будутъ дѣйствовать согласно.

— Изъ Тулона уведомляютъ отъ 30 ч. пр. м., что туда собирается очень много Эльзасскихъ семействъ отправляющихся въ Алжиръ для постоянного поселенія. Туда же и съ такою же цѣлію переходятъ жители и изъ другихъ Департаментовъ Франціи. — Изъ Алжира получены въ Тулонъ письма отъ 20 ч. пр. м. по коимъ Абдель-Кадеръ прекратилъ неожиданно переговоры съ Марabutомъ Теджини, пересталъ правду строго осаждать городъ, но учредилъ блокировку, которая если продолжится, можетъ истощить этотъ городъ, ибо въ такомъ случаѣ, караваны были бы принуждены избрать другой путь.

— Замѣчено, что *Журналъ Преній*, съ нѣкотораго времени не помѣщаетъ статей предназначенныхъ къ направленію общественныхъ мнѣній, что кажется обнаруживаетъ признаки недоразумѣній происходящихъ между двумя Министрами вѣющими наибольшее вліаніе т. е. между Гр. Моле и Монталиве.

— Наименованный недавно Алжирскимъ Епископомъ Аббатъ Дюпюишъ, прибылъ вчера въ Парижъ. По возвращеніи Короля изъ Фонтенебло, онъ дастъ присягу въ присутствіи Короля.

— На границѣ распространился слухъ, будто Французское Правительство уведомило Мунагорри, что онъ долженъ или немедленно вступить въ Испанію, или расположить свое войско по разнымъ пунктамъ,

piaszczystym, mało zawsze przynosiło korzyści. (G. H.)

Одесса, 18-го Паўдзiernика.

Справуячы обовязкі Jenerała-Gubernatora Noworossyjskago i Bessarabskago, Wojenny Gubernator Bessarabski, Jenerał-Major Fedorow przybył dnia dzisiejszego do naszego miasta z Kiszyniewa i objął powierzone sobie z woli NAJJAŚNIEJSZEGO PANA urzędowanie.

— W sobotę, dnia 15 (27) Października, o godzinie 2 po południu, zawinęła tu z Sewastopola eskadra, pod dowództwem Kontr-Admirała Arliukowa, złożona z siedmiu okrętów liniowych, jakoto: *Warszawa*, *Pamiątka-Eustachego*, *Adryanopol*, *Czesma*, *Cesarzowa-Marya*, *Anapa* i *Sylistrya*, z resztą wojsk 13 dywizyj piechoty, które były użytemi do robot w Sewastopolu. (G. R. K. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 6 Listopada.

Za powrotem ostatniego szeregu parowozów z Poczdamu, robiono 3 h. m. doświadczenie z oświeceniem kolei, dla odbywania podróży nocenej. Sama droga oświetlona była światłem jasnym; parowozy miały latarnie kolorowe, aby łatwiej poznane być mogły, przy zbliżaniu się do stanowiska. Doświadczenie wybornie się udało.

— Przybył tu z Kopenhagi Jenerał-Porucznik duński i poseł nadzwyczajny przy Dworze Rossyjskim, Hr. Blome, izabawwszy tylko 24 godzin wyjechał do Petersburga. (G. R. K. P.)

F r a n c y a.

Paryż, dnia 3 Listopada.

Revue des deux mondes zaprzecza pogłosce, jakoby Poseł francuzki w Wiedniu miał być wydać passport Xieźnie Beiry; utrzymuje przytém, że władze pograniczne francuzkie, w tamowaniu jej przejazdu, wszystko czyniły, co tylko uczynić było można.

— Czytamy w *Courrier français* następujące uwagi: „Sojusz, który za wpływem wypadków lipcowych przyszedł do skutku pomiędzy Francją i Anglią, staje się ode dnia do dnia coraz węższym i zimniejszym.”

— Pan Thiers spodziewany około 25 h. m. ze Włoch. Pogłoska, jakoby starano się, aby wszedł napowrót do gabinetu, niezdaje się prawdziwą; więcej jest podobieństwa, że zrobiono u niego kroki, aby podczas narad izb był dla Ministerstwa przychylniejszym. — Hrabia Sebastiani pozostanie tak długo w Londynie, dopóki nie będą ułatwione czynności konferencyi tamtejszej w sprawie Hollandyi i Belgii.

— Mówią tu wiele o zamiarach zawiązania konfederacyi między rzeczami-popolitemi Ameryki południowej, a to dla ustalenia pokoju wewnętrznego i zabezpieczenia stosunków handlowych; w czém zapewne Francya z Anglią, jako najwięcej interesowane, wspólnie działać będą.

— Piszą z Tulonu pod d. 30 z. m., że przybywa tam bardzo dużo rodzin alzackich, udających się do Algieru na stałe osiedlenie. Tamże i w tymże samym celu, wynoszą się mieszkańcy i z innych departamentów Francyi. — Z Algieru nadeszły do Tulonu listy daty 20 z. m., według których Abd-el-Kader zerwawszy niespodzianie układy z marabutem Tędżini, zaprzestął wprawdzie ścisłego oblegania miasta, ale usiłował wkraść, która jeżeli długo potrwa, może zniszczyć toż miasto, ponieważ w takim razie byłyby zmuszone karawanę inną obrać sobie drogę.

— Uważano, że *Journal des Déb.* nie umieszcza od niejakiemu czasu artykułów, do kierowania opinii publicznej przeznaczonych, co zdaje się objawiać znamiona nieporozumień, zachodzących między dwoma ministrami, największy wpływ mającemi, to jest: pomiędzy P. P. Molé i Montalivet.

— Mianowany niedawno Biskupem Algieru, Xiądz Dupuch, przybył wczora do Paryża. Po powrocie Króla z Fontainebleau, wykona przysięgę przed J. K. Mością.

— Rozeszła się nad granicą pogłoska, jakoby Rząd francuzki zawiadomił Muńagorrego, że musi, albo natychmiast wkroczyć do Hiszpanii, albo rozłożyć wojsko swoje na rozmaite punkta, jakie ze strony rządu wska-

какѣ будутъ ему указаны со стороны Правитель-
ства. (G. C.)

5-го Ноября.

Донесенія изъ Алжира отъ 28-го ч. сообщаютъ,
что тамъ получено извѣстие о смерти Абдель-Каде-
ра, между тѣмъ слухъ этотъ такъ часто распростра-
нялся, что онъ требуетъ совершенно подтвержденія,
прежде нежели можно тому повѣрить. (A.P.S.Z.)

А в с т р і я.

Вѣна, 3-го Ноября.

Изъ Константинополя пишутъ отъ 17 пр. м. слѣ-
дующее: Австрійскій интернунцій, Баронъ Стюрмеръ,
прибыль сюда съ своею супругою, на пароходѣ *Фер-*
динандъ I. Султанъ перешелъ 14-го пр. м. въ зим-
ній дворецъ свой, Бешикташъ. Всѣ стоявшіе въ
гавани корабли салютовали Е. В. Въ тотъ же день
происходили размѣны трактатовъ съ Бельгіею въ Ми-
нистерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ. Два дня спустя по-
слѣ того, Бельгійскій Посланникъ Г. О'Суливанъ, и-
мѣлъ прощальную аудіенцію у Султана, при чемъ
Султанъ вручилъ Посланнику подарки для Короля
и пожаловалъ орденами 4 чиновниковъ посольства.
Г-нъ О'Суливанъ возвращается чрезъ Мальту и И-
талію въ Вѣну.

— Дипломатическій корпусъ, бывшій со дворомъ
въ Италіи, весь уже возвратился въ Вѣну. На сихъ
дняхъ пріѣхалъ Папскій нунцій, Альтьери; только
Россійскій Посланникъ, Г-нъ Татищевъ остался на
берегахъ озера Комо у Его Императорскаго Высоч-
ества, Государи Наслѣдника Всероссійскаго Пре-
столоа. Извѣстія о здоровьѣ Его Императорскаго Высоч-
ества совершенно удовлетворительны. Секретарь
посольства, Г-нъ Жерве, пріѣзжалъ сюда курьеромъ
изъ Комо и Венеціи, и пробывъ здѣсь короткое вре-
мя, снова возвратился въ Комо. Единственный сынъ
Оберъ-Рефендарія Палаты Перовъ Герцога Деказы
назначенъ состоять при Французскомъ Посольствѣ.
Извѣстно, что мать его есть дочь Графа Сентъ,
Олера. (О.Г.Ц.П.)

— Слухъ, что Императоръ намѣренъ былъ учре-
дить новые орденскіе знаки подъ названіемъ ордена
Фердинанда, не подтверждается.

— Три сына Эрцъ-Герцога Карла именно Эрцъ-
Герцогини Альбертъ и Карлъ Полковники, а также
Фридрихъ Капитанъ корабля, находятся уже нѣ-
сколько дней въ Вѣнѣ, куда они прибыли для по-
сѣщенія высокаго своего отца.

— Въ Грацѣ и Линцѣ открыты Езуитскіе ордена.
Въ послѣднемъ мѣстѣ, одинъ знатный помѣщикъ у-
ступилъ имъ свой домъ, въ первомъ же, они имѣютъ
только башню. Въ Грацѣ подарилъ имъ свой ново-
пріобрѣтенный домъ, какой то поселянинъ, къ че-
му склонилъ его тамошній Епископъ, но потомъ от-
казался отъ дара, какъ еще нескрѣпленнаго закон-
нымъ порядкомъ, а потому Езуиты, которые уже было
тамъ поселились, должны были уступить.

— За нѣсколько времени предъ симъ, въ Эрнс-
брунскомъ приходѣ въ Нижней Австріи, умеръ ра-
ботникъ Юрій Домбергеръ, который достигнулъ глу-
бокой старости 130 лѣтъ. Онъ родился въ Зьроти-
чахъ въ Моравіи въ 1708 году, и въ войскѣ, гдѣ былъ
при фуришатѣ служилъ уже во время Императора
Карла VI подъ начальствомъ Принца Евгенія Са-
войскаго, при полку называемомъ Кевенгиллеръ. По-
томъ онъ служилъ работникомъ. Женился имѣя 100
лѣтъ отъ роду. Несмотря на преклонныя лѣта онъ
всегда былъ крѣпокъ и здоровъ, и послѣдніе годы,
именно съ 1829, онъ провелъ весьма спокойно и
выгодно, ибо пользовался пожизненнымъ пенсіономъ,
который назначилъ ему Императоръ изъ собствен-
ныхъ суммъ. (G. C.)

А н г л і я.

Лондонъ, 2-го Ноября.

Все еще носятъ слухи о перемѣнѣ нѣкото-
рыхъ Министровъ. Утверждаютъ, что Герцогу Рич-
монду и Графу Спенсеръ предложены были Мини-
стерскія должности, но они оба отказались. Также
и Маркизъ Норманби отказался отъ предложенной
ему должности Губернатора въ Канадѣ, хотя Лордъ
Мельбурнъ весьма желалъ этого. Новый пароходъ
Liverpool, отправленный въ Нью-Йоркъ, пройдя поч-
ти третью часть пути, вынужденъ былъ, по причи-
нѣ бури, возвратиться и войти въ Коркскую гавань.
Случай этотъ былъ весьма непріятенъ для Прави-

зане mu będą. (G. C.)

5 Listopada.

Z doniesień z Algieru pod d. 28 dowiadujemy się,
że tam otrzymano wiadomość o śmierci Abdel-Kadera;
tymczasem pogłoska ta, była już tak często rozszerzana,
że potrzebuje zupełnego potwierdzenia ażeby mogła po-
zyskać wiarę. (A.P.S.Z.)

A U S T R I A.

Wiedeń, 3-go Listopada.

Piszą ze Stambułu 17 z. m.: Cesarsko - Austriacki
internuncyusz, Baron Stürmer, przybył tu z małżonką
na parostatku *Ferdynand I-szy*. Sułtan przeniósł się
14 z. m. na zimowe mieszkanie do pałacu Beszyktasz.
Wszystkie okręty, stojące w porcie, dawały ognia z
dział. W tymże samym dniu odbywała się wymiana
traktatu handlowego, z Belgią zawartego, w Minister-
stwie Spraw Zagranicznych; we dwa dni potem miał
Poseł belgijski, P. O'Sullivan, posłuchanie pożegnane
u Jego Wysokości, przy czém Sułtan przesłał Królowi
Belgijskiemu wzajemne podarunki i ozdobił orderami
czterech urzędników poselstwa. P. O'Sullivan wraca
przez Maltę i Włochy do Wiednia. (G.R.K.P.)

— Ciało dyplomatyczne, które łącznie z dworem do
Włoch było odjechało, już zupełnie zgromadziło się
w tutejszej stolicy. Przed kilką dniami, przyjechał z
Wenecyi, Nuncyusz Papiezki, Monsignore Altieri; tyl-
ko Poseł Rossyjski, P. Tatyszczew, bawi u Cesarze-
wicz a Następcy Tronu, przy brzegach jeziora Como.
Wiadomości, nadchodzące o zdrowiu Cesarzewicza, są
zupełnie pomyślne. Sekretarz poselstwa Rossyjskiego,
P. Gervais, przybył tu, jako goniec, z Como i Wenecyi,
i po krótkim zabawieniu wrócił znowu do Como.
Przy poselstwie francuzkiem umieszczony został, jako
urzędnik służbowy, syn jedynak wielkiego referendarza
izby parów, Xiecia Decazes. Matka jego, jak wiadomo,
jest córką Hrabiego St. Aulaire.

— Pogłoska, że było zamiarem Cesarza utworzyć no-
wą ozdobę orderową pod nazwaniem orderu Ferdynanda,
niepotwierdza się.

— Trzej synowie J. C. W. Arcy-Xiecia Karola, a
mianowicie Arcyksiążęta Wojciech i Karol, Półkownicy,
tudzież Fryderyk Kapitan okrętowy, bawią od dni
kilku w Wiedniu, gdzie przybyli, aby odwiedzić dostoj-
nego ojca swego.

— W Gracu i Lineu otwarte zostały zakony jezui-
tów. W ostatniem miejscu pewien znakomity obywa-
tel pozwolił im swojego domu, w pierwszym, zaś ma-
ją tylko wieżę. Wprawdzie podarował im w Gracu
swoją dom nowo kupiony, jakiś wieśniak, do czego na-
konił go tamtejszy Biskup, ale cofnął później daro-
wiznę, jako jeszcze według formy prawnej nieznaną;
tak więc jezuitci, którzy tam już mieszkali, musieli się
wyprowadzić.

— Przed niejakim czasem umarł w parafii Ernshrunn
w Dolnej - Austrii, Jerzy Domberger, wyrobnik, któ-
ry dożył wysokiej starości, bo 130 lat wieku. Był on
rodem z Zierotycz w Morawach, urodził się 1708 ro-
ku, a w wojsku, gdzie był użyty do pociągów, służył
już za Cesarza Karola VI, pod Xieciem Eugeniuszem
Sabaudzkim, przy półku zwanym Khewenhüller. Po-
źniej służył za parobka do koni. Ożenił się mając lat
100. Pomimo podeszłego wieku wyglądał zawsze czer-
stwo i zdrowo, a ostatnie lata, mianowicie zaś od ro-
ku 1829, przepędził bardzo spokojnie i w dobrym by-
cie: miał bowiem dożywotnią pensją, którą mu Cesarz
z swojej szkatuły wyznaczył. (G. C.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 2-go Listopada.

Ciągle jeszcze krążą pogłoski o zmianie niektó-
rych osób w gabinecie angielskim. Utrzymują, że mia-
no ofiarować Ministerstwo Xieciu Richmond i Hr.
Spencer, ale oba tego nie przyjęli. Także i Margra-
bia Normanby nie chce przyjąć Gubernatorstwa Ka-
nady, lubo Lord Melbourne bardzo tego pragnie. Na-
der nieprzyjemnym jest dla rządu wypadkiem, że nowy
parostatek *Liverpool*, przeznaczony do New-Yorku, prze-
płynawszy prawie trzecią część drogi, musiał z powo-
du burzy wrócić się i do Cork zawinąć. Na tym bo-
wiem statku przesyłano depesze do Lorda Durham,

тельства, потому, что на семь пароходъ отправлены были депеши къ Лорду Дургаму, въ коихъ Правительство приглашало его остаться еще, хотя на некоторое время, правителемъ Канады, и теперь депеши сии могутъ уже не застать Лорда въ Канадѣ.

— Говорятъ, что Министры, хотя и долго колебались, назначили наконецъ Сира Джона Карнакъ, бывшего Президента Индйской компаніи, Губернаторомъ въ Бомбей, на мѣсто покойнаго Сира Роберта Гранта.

— На сихъ дняхъ, депутація Коммерческаго сословія объяснялась съ Лордомъ Пальмерстономъ, въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ, касательно блокады Мексики. Утверждаютъ, будто бы Министръ отвѣчалъ, что онъ чувствуетъ всю важность ихъ просьбы, что Англійское Правительство предложило свое посредничество, но Франція не приняла оного, что онъ впрочемъ надеется, что несогласія будутъ вскоре кончены, и что Г. Пакенгамъ отправленъ въ Мексику съ порученіемъ стараться всеми средствами завести переговоры между обѣими сторонами. Также депутація жаловалась на блокаду Буэнос-Айреса, на что Лордъ Пальмерстонъ отвѣчалъ, что Правительство всеми силами будетъ стараться отвести всѣ препятствія для Англійской торговли. (О.Г.Ц.П.)

3-го Ноября.

Министерскіе Журналы опровергаютъ сообщенные другими газетами слухи, что предполагено созвать Парламентъ ранѣе обыкновеннаго. Сколько известно Парламентъ соберется до половины Января.

— Генераль Графъ Воронцовъ принималъ вчера съ посѣщеніемъ Графа и Графиню Себастьяни, Прускаго Посланника Барона Бюловъ, Испанскаго Посла, Сиръ Гудсона Лове, Г-на Киселева и многихъ другихъ знатныхъ особъ. (А.Р.С.З.)

— Вчера новизбранный на будущій годъ Лордъ Меръ, Самуилъ Вильсонъ, отправился въ сопровожденіи шерифовъ и другихъ чиновниковъ въ жилище Лорда Канцлера, которому представленъ рикордеромъ.

— Изъ Нью-Йорка уведомляютъ отъ 16 Октября, что весь кабинетъ Г-на Фанъ-Бурена, Президента Соединенныхъ Штатовъ, не находитъ Французской блокады противу Мексики и Буэнос-Айреса, основанною на правѣ народовъ. На предложеніе по сему дѣлу Коммерческаго Совѣта города Нью-Йорка, Г. Вайль Статсъ-Секретарь, между прочимъ отвѣчалъ: „Мнѣ поручено уведомить васъ Господа, что для избѣжанія невыгодъ по торговлѣ, какихъ можно ожидать отъ употребленія Французскимъ Правительствомъ принудительныхъ мѣръ въ Мексиканскомъ заливѣ и на рѣкѣ Ла-Плата, Президентъ повелѣлъ немедленно принять такіа мѣры, какія необходимы для защиты нашихъ гражданъ, на сихъ водахъ, и что nebude оставлено ничего, чтобы отвести худыя послѣдствія, могущія произойти отъ нынѣшняго состоянія дѣлъ.“ (Г. С.)

Испанія.

Мадридъ, 28-го Октября.

Королева издала постановленіе, что всѣ Карлисты должны быть удалены изъ города. Женщины и малолѣтнія дѣти лицъ состоящихъ въ службѣ Донъ-Карлоса, должны оставить Мадридъ непременно въ теченіи восьми дней и жить отъ него не ближе какъ на 8 миль. Каждый кто служить непріятелю какъ шпионъ или оказываетъ ему какую либо помощь, будетъ преданъ военному суду. Переписки запрещены подъ опасеніемъ смертной казни.

Валенція, 24-го Октября.

Вчера произошли здѣсь значительныя смущенія. Народъ раздраженный жестокимъ обращеніемъ Кабреры, который какъ извѣстно послѣ сраженія при Маэла, велѣлъ разстрѣлять плѣнныхъ Христианосовъ, началъ собираться и требовать, чтобы находящіеся здѣсь плѣнные Карлисты также были разстрѣляны. Генераль-Капитанъ Мендесъ Виго, выступившій противу возмутителей, поступилъ такъ неблагоприятно, что обнажилъ шпагу, чтобы ударить некоторыхъ. Но едва онъ такъ поступилъ, какъ повернуть на землю пораженный нѣсколькими пулями. Народъ потомъ громкими криками требовалъ смерти плѣнныхъ Карлистовъ; и такъ чтобы усмирить его, разстрѣляли вчера 13 чел. а сегодня 14 чел. Карлистовъ. Сегодня удалось Генералу Лопесу возстановить спокойствіе, но ворота города еще заперты и національная гвардія выступила подъ ружье. Должно опасаться чтобы и въ Сарагоссѣ неслучились подобныя безпорядки.

(изъ Франц. газ.)

Изъ Берги пишутъ, что въ этомъ городѣ открытъ умыселъ на жизнь Д. Карлоса и нѣсколь-

мажаче на celu, aby Lord jeszcze przynajmniej czas niejaki w Kanadzie zabawił. Depesze te tamże pewnie nadejdą wtenczas, kiedy już Hr. Durham odpłynie.

— Po długiém wahanіu się mieli Ministrowie mianować byłego Prezesa kompanii Indyjskiej Sir John Carnac, Gubernatorem w Bombaj, na miejsce zmarłego Sir Roberta Grant.

— Przed kilką dniami deputacya od stanu kupieckiego miała rozmowę z Lordem Palmerston, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, w przedmiocie blokady Meksyku. Minister miał jej odpowiedzieć, że czuje całą ważność tej prośby, że Rząd Angielski ofiarował swoje pośrednictwo, którego Francya przyjąć nie chciała, że ma jednak nadzieję, iż te spory będą niebawnie załatwione, z powodu, że wysłano do Meksyku P. Pakenham, który otrzymał polecenie, wszelkimi sposobami zbliżyć do układów obie strony wojujące. Taż sama deputacya zaniósła zażalenie względem blokady portów Buenos-Ayres, na co Lord Palmerston dał jej również zapewnienie, że Rząd angielski dołoży całej usilności, w celu najspieszniejszego położenia tamy wszelkim przeszkodom handlu angielskiego. (G.R.P.K.)

Dnia 3-go.

Dzienniki Ministeryalne zaprzeczają udzielonej przez inne gazety pogłosce, że jakoby miano w zamiarze zwołać Parlament pierwiej jak zwyczajnie; tak wiele dotychczas wiadomo, że nie zgromadzi się przed połową Stycznia.

— Jenerał Hrabia Woroncow przyjmował wczorą z odwiedzeniem Hrabiego i Hrabinią Sebastiani, Posła Pruskiego Barona Bülow, Posła Hiszpańskiego, Sir Hudson Lowe, P. Kisielewa oraz wiele innych znakomych osób.

— Wczorą udał się nowo obrany na rok przyszły Lord Major, Samuel Wilson, w towarzystwie szeryfów i innych urzędników, do mieszkania lorda Kanclerza, któremu był przez rykordera przedstawiony. Lord Kanclerz oświadczył mu, że Królowa potwierdziła chętnie wybór w jego osobie.

— Z Nowego-Yorku donoszą pod d. 16 Października, że cały gabinet Pana van Buren, Prezydenta Stanów Zjednoczonych, nie znajduje blokady francuzkiej przeciwko Meksykowi i Buenos-Ayres, za uzasadnioną na prawie narodów. Na podanie w tym względzie rady handlowej miasta Nowego-Yorku, odpowiedział P. Vail, Sekretarz Stanu, między innemi: „Jestem upoważniony donieść W Panom, że z uwagi na niedogodności, mogące wyniknąć dla handlu naszego z użycia przez Rząd francuzki środków przymusowych na zatoce meksykańskiej i na rzecze La-Plata, Prezydent wydał rozkaz użycia natychmiast takich środków, jakie dla ochrony naszych obywateli na wspomnianych wodach są potrzebne i że niezaniechba się niczego, aby zapobiedz złym skutkom, jakieby z teraźniejszego stanu rzeczy wyniknąć mogły.“

HISZPANIA.

Madryt, 28-go Października.

Królowa wydała postanowienie, że wszyscy Karoliści mają być z miasta wydalenі. Kobiety i dzieci nieletnie tych osób, które zostają w służbie Don Karlosa, winni są opuścić Madryt najdalej w dniach ośmiu i mieszkać w odległości 8 leguas od tegoż. Każdy, kto by za szpiega nieprzyjacielowi służył lub w jakibądź sposób był mu pomocny, będzie pod sąd wojenny oddany. Korrespondencje są zakazane pod karą śmierci.

Walenція, 24 Października.

Wczorą wydarzyły się tutaj znaczne zaburzenia. Lud rozjątrzony okrutnem postępowaniem Kabrery, który, jak wiadomo, po bitwie pod Maella kazał rozstrzelać krystynistów wziętych w niewolę, zaczął się gromadzić i domagał, aby będący tu w niewoli Karoliści, także rozstrzelani byli. Jenerałny Kapitan Mendez Vigo, który wystąpił naprzeciw burzycieli, popełnił tę nieroztropność, że dobył szpadę, aby nią uderzyć niektórych. Ale zaledwie to uczynił, padł na ziemię, przeżyty kilkoma kulami. Lud żądał potem z wielkim krzykiem śmierci jeńców karolistowskich, jakoż, żeby go uspokoić, rozstrzelano wczorą 13, a dzisiaj 14 karolistów. Dziś powiodło się usiłowaniu Jenerała Lopez, przywrócić spokojność, ale bramy miasta są jeszcze zamknięte i gwardya narodowa stanęła pod bronią. Obawiać się należy, aby w Saragossie podobne sceny nie miały miejsca.

(Z gazet francuzkich.)

Donoszą z Bergi pod dniem 5 Października, że w mieście pomienionem został odkryty spisek, wymierzony prze-

кихъ его Генераловъ. Въ слѣдствіе того, многія лица задержаны и одинъ Полковникъ разстрѣлянъ.

— Карлистскій Генераль Мерино, переправился чрезъ р. Эбро съ 4-ми баталіонами пѣхоты и многочисленною кавалеріею, съ тѣмъ, чтобы дѣйствовать заодно съ Ген. Бальмаседою.

— Въ Морелли дѣлають великолѣпныя приготовленія для принятія Кабреры; это доказываетъ, что Генераль сей не претерпѣлъ пораженія подъ Каспе, но ретировался съ четырёхъ - тысячнымъ отрядомъ, извѣстася, что Ген. Франъ Галенъ идетъ къ этой крепости съ 8,000 войска.

(съ Испанскихъ границъ.)

И Христоносы составляютъ теперь такъ названные партизанскіе корпуса. Одинъ изъ таковыхъ подъ начальствомъ какого-то эль Моркуэлло, напалъ неожиданно на Карлистскій отрядъ изъ 35 чел. и всѣхъ взялъ въ плѣнъ близъ деревни Ортаза, неподалеку Пуэнте ла Рейна. (G.C.)

Е Г И П Е Т Ъ.

Александрія, 6-го Октября.

Неудовольствіе Вице-Короля, по поводу заключенныхъ въ Константинополь договоровъ, не оставляетъ его и въ дорогѣ. Въ Каирѣ сдѣлался онъ неприступнымъ, и во всѣхъ его поступкахъ проявляются порывы гнѣва. Больше всего негодуетъ онъ на Францію и Англію, и часто громко на нихъ жалуется. — По возвращеніи изъ Сенаара, онъ сказалъ: „Я вооружу 100,000 войска, и тогда событія возьмутъ верхъ надъ политикою“.

— О дѣлахъ въ Сиріи, мы ничего не знаемъ; ибо всѣ получаемыя оттуда извѣстія сохраняются въ тайнѣ.

(О.Г.Ц.П.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 9-го Октября.

Англійское посольство получило съ нарочнымъ извѣстіе, что Англійское правительство подтвердило во всей силѣ, трактатъ заключенный съ Портою, и что въ Лондонѣ ожидаютъ только Решида-пашу для размына трактатовъ, по принятымъ правиламъ. Говорятъ, что Лордъ Понсонби, сообщилъ Турецкому Министерству, о желаніи Англійскаго правительства, чтобы, по случаю заключеннаго между Англіею и Австріею мирнаго трактата, Австрійскія суда въ торговлѣ своей на Востокъ, пользовались тѣми же преимуществами, какія предоставлены Англійскимъ судамъ.

— Два курьера, отправленные Главнначальствующимъ Турецкими войсками въ Азію, привезли благоприятныя извѣстія.

— Вчера Сурей-Эмини, выезжалъ въ Мекку, съ обычнымъ церемоніаломъ. Султанъ, сыновья его, Султанши и высшіе сановники Порты, провожали это посольство до самой равнины, называемой Гайдаръ-Паша. Тамъ Султанъ вошелъ въ свой кѣосъ и приказалъ посольству пройти мимо его, при звукахъ военной музыки. Толпы жителей столицы, стекались видѣть этотъ торжественный обрядъ.

— Увѣрняютъ, что несогласія возникшія по поводу экспедиціи на Герать, между Персидскимъ шахомъ и Англійскимъ посланникомъ г. Макнеилъ, окончены весьма выгодно для обѣихъ сторонъ. Мы съ нетерпѣніемъ ожидаемъ курьера изъ Персіи.

12-го Октября.

Слышно, что Турецко-Англійскій флотъ отплывъ изъ Тенедоса въ Вурлу, отправился уже оттуда въ Мальту, такъ, что при Дарданеллахъ будетъ занимать его мѣсто одинъ только Англійскій фрегатъ. Въ Истамбулѣ не могли отгадать цѣли таковыхъ движеній соединенныхъ флотовъ. (G.C.)

— (Смирн. Жур.) Между членами здѣшняго дипломатическаго корпуса господствуетъ все еще большая дѣятельность и слышно, что Лордъ Понсонби оставитъ на нѣкоторое время Константинополь и Г. Гаври Литтонъ Болевъ, будетъ управлять дѣлами Великобританскаго Посольства. (A.P.S.Z.)

Смирна, 13-го Октября.

Адмиралъ Стопфордъ и Капуданъ-Паша, прибыли сюда на сихъ дняхъ на Англійскомъ Пароходѣ Radamanthas и сегодня отправились къ своимъ флотиліямъ, крейсирующимъ близъ Вурлацкихъ острововъ. Цѣль пріѣзда ихъ въ нашъ городъ неизвѣстна. Адмиралы, по видимому, весьма хорошо расположены одинъ къ другому, а Англійскіе Офицеры отдають полную справедливость хорошему состоянію Турецкой флотиліи. (О.Г.Ц.П.)

ciw życiu D. Karlosa i kilku jego Jeneratów. W skutku tego przytrzymano wiele osób i rozstrzelano jednego Półkownika.

— Jenerał Karolistowski Merino, chcąc wspólnie działać z Balmasedą, przeszedł przez Ebro z czterema batalionami i liczną jazdą.

— W Morelli czynią świetne przygotowanie na przyjęcie Kabrery. Pokazuje się z tego, że ten Jenerał nie poniósł klęski pod Caspe, lecz sam się cofnął z 4,000 wojskiem, dowiedziawszy się, że pod tę twierdzę nadciąga Jenerał van Hallen, na czele 8,000 ludzi. (G.R.K.P.)

Od granic Hiszpańskich.

I krystyniści tworzą teraz tak zwane korpusy partyzanckie. Jeden z tychże pod dowództwem niejakiego el Morchuelo, wyszedłszy z Pampelony, napadł niespodzianie na oddział karolistów z 35 ludzi złożony, i zabrał wszystkich w niewolę pod wioską Ortaza, niedaleko Puente la Reyna. (G.C.)

Е Г И П Т.

Alexandrya, 6 Października.

Nieukontentowanie Vice-Króla, z powodu zaszytych w Stambule układów, towarzyszy mu ciągle w podróży. W Kairze jest nieprzystępnym, i we wszystkim, co działa, spostrzegać można wybuchy gniewu. Szczególniej rozżalony jest na Francją i Anglią, i swoją ku nim niechęć nie raz głośno wyraża. Po powrocie z Senaarw rzekł: Uzbiorę 100,000 ludzi, a wtedy wypadki wezmą górę nad polityką.

— Z Syrii nie nie wiemy: bo wszystkie najregularniej nadchodzące ztamtąd wiadomości, starannie są tajone. (G.R.K.P.)

Т у р ц я.

Stambuł, 9-го Października.

Goniec, przybyły do poselstwa angielskiego, przyniósł wiadomość, że Rząd Angielski zatwierdził w całej zupełności zawarty traktat z Portą, i że tylko oczekują w Londynie na przybycie Reszyda-Baszy, dla uskutecznienia wymiany w formach właściwych. Lord Ponsonby, miał udzielić gabinetowi tureckiemu żądania swego rządu, aby z powodu zawartego przymierza Anglii z Austrią, statki tego ostatniego Mocarstwa używały podobnych swobód co do handlu na Wschodzie, jakie są zapewnione okrętom angielskim.

— Dwaj gońcy wysłani przez głównego dowodzącego wojskami Tureckimi w Azyi, pomyślnie przynieśli wiadomości.

— Wczora odjeżdżał do Mekki Surej Emini, ze zwykłą uroczystością. Sultan, synowie jego, sułtanki i najwyżsi urzędnicy, odprowadzali to poselstwo aż do równiny, zwanej Haidar-Basza; tam udał się Sultan do swego kiosku, i kazał przed sobą przeciągnąć orszakowi poselstwa, przy muzyce wojennej. Tłumy ludności z całej stolicy zgromadziły się na ten obrzęd uroczysty.

— Zapewniają, że nieporozumienia zaszły między Szachem perskim a postem angielskim P. Macneil, z powodu wyprawy przeciw Heratowi, są już z korzyścią obu stron załatwione. Oczekujemy z niecierpliwością na przybycie gońca z Persyi.

Dnia 12-go.

Słychać, że flota turecko-angielska popłynawszy z Tenedos do Vurla, ztamtąd udała się już do Malty, tak, że przy Dardanellach będzie zajmowała jej miejsce jedna tylko fregata angielska. Celu tych poruszeń flot potężnych, nie umiano sobie w Stambule wytłómaczyć.

— (Dzien. Smirn.) Pomiędzy członkami tutejszego ciała dyplomatycznego, wielka jeszcze panuje czynność; i słychać, że Lord Ponsonby na jeszcze niejaką ma opuścić, Konstantynopol, a P. Henry Lytton Bulwer przyjmie kierunek interesów Poselstwa Angielskiego.

Smirna, 13 Października.

Przybyli tu przed kilku dniami, na pokładzie parostatku angielskiego Radamanthus: Admirał Stopford i Kapudan-Basza, a dziś odплыли do swoich flot, krążących przy wyspach Vurlackich. Celich pobytu w naszym mieście nie jest wiadomy. Między obu Admirałami spostrzegać się daje najlepsze porozumienie, a oficerowie angielscy przyznają wyborną postawę flocie tureckiej. (G.R.K.P.)